De Veerkracht van Tieners

In gesprek over alledaagse veerkracht door ontwerpend onderzoek

ideate

Alledaagse veerkracht door de ogen van 9-14 jarigen

In een ontwerpend onderzoek, uitgevoerd door Ideate voor het Nederlands Centrum Jeugdgezondheid, verzamelden we de verhalen van kinderen van 9-14 jaar rondom alledaagse veerkracht.

Er is veel onderzoek en aandacht voor de veerkracht van kinderen die lastige en uitzonderlijke situaties meemaken. Een leer- of taalachterstand, geweld of verwaarlozing thuis. Echter hebben kinderen elke dag veerkracht nodig. Bijvoorbeeld als ze vallen op het schoolplein, buiten worden gesloten van een speelafspraak of een onvoldoende halen voor rekenen. Welke hulpbronnen of coping mechanismen grijpen ze dan aan? Wat kan het NCJ in samenwerking met partners doen om de alledaagse veerkracht van tieners aan te jagen?

We voerden een ontwerpend onderzoek uit naar de alledaagse veerkracht van tieners. Met tieners. In deze bondige rapportage presenteren we kort het doorlopen proces, de belangrijkste inzichten uit het onderzoek en drie potentiele vervolgrichtingen om alledaagse veerkracht onder tieners te stimuleren - in samenwerking met relevante partijen.

Dit onderzoeksproject is tot stand gekomen i.s.m.:

NCJ	Mark Weghorst Igor Ivakic Marga Beckers Nynke Steenbergen Ellen-Joan Wessels	*Agora school Niekee*	Rob Houben Rob Perrée
Viaa	Ingrid Paalman	*CNS de Groenling*	Linda Fix
		Ideate	Kate Spierings Marleen Gubler Joost van Baar

Inhoudsopgave

1. Over het project de Veerkracht van Tieners 5

2. Over de dilemmakaarten 6

3. Onderzoeksopzet en participanten 7

4. Definitie van veerkracht 8

5. Inzichten over de Veerkracht van tieners 9
   - Over de weerbaarheid van tieners 9
   - Over lastige situaties met leeftijdsgenoten 11
   - Over lastige situaties thuis 14
   - Over lastige situaties op social media 17
   - De effectiviteit van de gespreksvorm 21

6. Het aanjagen van Alledaagse Veerkracht 22
   - Stakeholders met een belang bij alledaagse veerkracht 22
   - Vervolgkansen om alledaagse veerkracht aan te jagen 23

1. Over het project de Veerkracht van Tieners

In een ontwerpend onderzoek verzamelden we de verhalen van kinderen van 9-14 jaar rondom alledaagse veerkracht.

Onderzoeksvragen

1. Hoe lossen kinderen in de leeftijdscategorie 9-14 jaar zelf alledaagse problemen op die om veerkracht vragen?

2. Wat denken kinderen zelf nodig te hebben om deze lastige alledaagse situaties aan te pakken? Welke hulpbronnen grijpen ze aan?

3. Welke handelingsperspectieven zijn er voor het NCJ om – i.s.m. welzijnsorganisaties voor kinderen, scholen en andere stakeholders – de alledaagse veerkracht van tieners aan te jagen?

Ontwerpend onderzoek aan de hand van een kaartset

10 prikkelende kaarten met gevisualiseerde alledaagse dilemma's en een bijbehorende vraag over veerkracht hielpen ons om met jongeren in gesprek te gaan

Ons proces

1. Kick-off

Kennismaking met stakeholders NCJ, schoolcoordinatoren en veerkracht experts.

Samen verwachtingen afstemmen en input ophalen voor de onderzoeksopzet.

2. Dilemma's kiezen

Veerkracht dilemma's ontwerpen in samenwerking met veerkracht experts en kinderen.

Concept kaartset ontwikkeld i.s.m. kinderen van 9-14 jaar.

3. Ontwikkeling Kaarten

Alledaagse dilemma's gevisualiseerd in de stijl van TikTok en Fortnite.

De kaarten zijn on- en offline getest met 10 kinderen van 9-14 jaar. Vervolgens hebben we de set gedetailleerd tot de uiteindelijke versie.

4. Onderzoek

Ontwerpend onderzoek in de klas bij groep 6/7 op CNS de Groenling en online met leerlingen van Agora school Niekée uit de 1e t/m 3e klas.

De kaarten maakten iets los bij de kinderen: goede gesprekken, grappige verhalen en eerlijke adviezen.

5. Analyse

Samen met het NCJ, veerkracht en onderwijsexperts en de betrokken scholen hebben we de resultaten geduid, relevante stakeholders geïdentificeerd en gebrainstormd over kansen voor een vervolgtraject.

2. Over de dilemmakaarten

Veerkracht is een abstracte term voor volwassenen, laat staan kinderen van 9-14 jaar. Daarom gebruiken we een speelse onderzoeksvorm om lastige situaties bespreekbaar te maken.

De onderzoeksvorm bestaat uit een serie van gevisualiseerde vragen (zie afbeeldingen) losjes geïnspireerd op het concept Dilemma op Dinsdag*. In een aantal visualisaties leggen we steeds een situatie voor die mogelijk vraagt om veerkracht, assertiviteit, zelfvertrouwen of een combinatie. De dilemma's nodigen jongeren uit om te reflecteren en met eigen antwoorden - vragen of oplossingen te komen. Hoe pakken zij het zelf aan? Wat doe je?

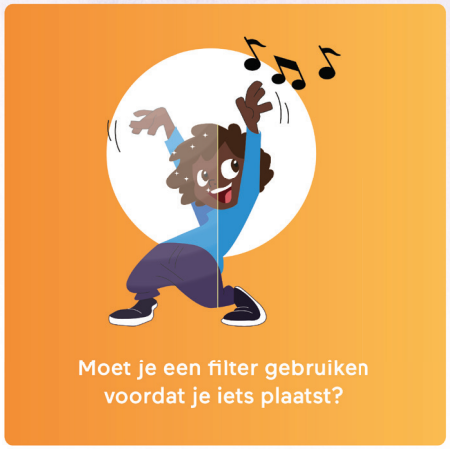

* = Dilemma op Dinsdag is een ludieke campagne waarbij je elke dinsdag tussen twee onaantrekkelijke en grappige opties moet kiezen. De dilemma's zijn uitnodigend, roepen op tot reactie en worden ondersteund met speelse illustraties. In de doorontwikkeling van onze kaarten in samenwerking met kinderen is er voor gekozen de dilemma's te vervangen door een open vraag. Dit bleek betere reacties op te roepen bij tieners.

3. Onderzoeksopzet en participanten

We organiseerden in mei twee onderzoeksmomenten om met jongeren van 9-14 jaar en hun sociale omgeving in gesprek te gaan aan de hand van de dilemmakaarten.

Dit deden we via twee klassen uit het netwerk van Ingrid Paalman en Rob Houben.

- Fysiek in de gecombineerde groep 6/7 klas van CNS de Groenling in Kampen - in totaal 30 leerlingen.
- Online via Zoom met leerlingen uit klas 1, 2 en 3 van Agoraschool Nike in Roermond - in totaal 20 leerlingen.

We speelden de dilemmakaarten als een gesprekksspel om de perspectieven van de jongeren op te halen, te horen welke dilemma's zij ervaren en hoe ze dit oplossen.

Per 5 minuten werd er een nieuwe kaart omgedraaid. De kinderen waren geinstrueerd dat ze gelijk mochten reageren met hun eigen antwoord, of een betere vraag dan er op de kaart stond.

4. Definitie van veerkracht

In dit project hebben we de veerkracht van kinderen van 9-14 jaar gedefinieerd vanuit het bredere concept ‘weerbaarheid’*, dat vormgegeven wordt door een samenspel van veerkracht, assertiviteit en zelfvertrouwen.

Daarbinnen hanteren we veerkracht, zoals beschreven door Marianne Riksen-Walraven. Zij stelt dat veerkracht het vermogen is om gedrag en emoties te reguleren en je flexibel aan te passen aan veranderende en stressvolle omstandigheden. Zelfvertrouwen gaat over de mate waarin het lukt om zelf keuzes te maken. Assertiviteit gaat juist over de vaardigheden waarmee men gevoelens, gedachten en wensen naar anderen kan uiten.

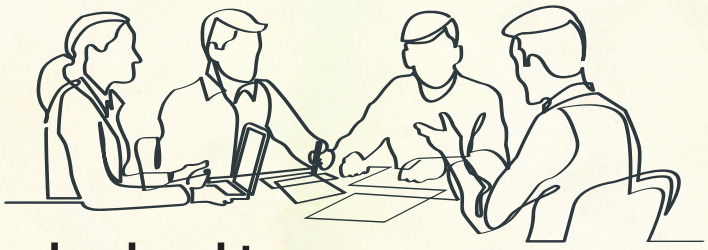

leerkrachten

het kind

ontwikkeling van weerbaarheid

assertiviteit – zelfvertrouwen – veerkracht

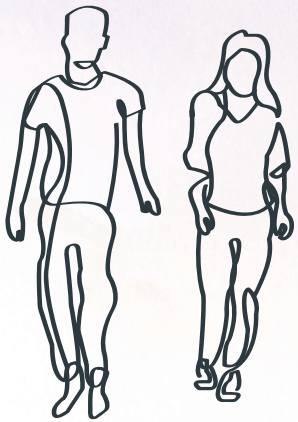

ouders

sociale omgeving

* = kijk voor een uitgebreidere beschrijving van weerbaarheid op www.ncj.nl/weerbaarheid

5. Over de weerbaarheid van Tieners

De weerbaarheid van tieners leek tijdens ons onderzoek via een U-vorm te lopen. Kinderen die wij spraken die tijdelijk last hadden gehad van een terugval in algehele weerbaarheid - en veerkracht daarbinnen, waren allemaal gepest, buitengesloten of in conflict gekomen met anderen rond groep 7/8 en klas 1 (11-12-13 jaar). Veel van de docenten die we hierover spraken bevestigden dat in deze groepen het meest werd gepest op school.

In het samenspel van weerbaarheid lijkt bij kinderen van 9-14 jaar veerkracht - en bijbehorende copings mechanismen - soms een alternatief te zijn voor het gebrek aan assertiviteit, terwijl zelfvertrouwen leidt tot verhoogde veerkracht, en dus weerbaarheid. Kinderen met een hoger zelfvertrouwen lijken ook assertiever, omdat ze vaak al goed in hun sociale groepen liggen en dus makkelijker naar een ander uiten waar ze tegenaan lopen.

Veerkracht |

- Middelbare scholieren praten liever niet met ouders of docenten. Als hulpbron stappen ze eerder naar lotgenoten toe. Basisschoolkinderen zijn gewend sociale conflicten bij de juf aan te kaarten en hun ouders.
- Bij het reguleren van emoties is het duidelijk dat jongere kinderen veel minder nadenken over de consequenties van hun - al dan niet aangepaste - gedrag en copings mechanismen uitkiezen die op de langere termijn minder behulpzaam zijn - bijv. het uitstellen van een vervelende klus zoals je kamer opruimen, of het ‘terugdoen’ als iemand vervelend is.

Zelfvertrouwen |

- Tijdens het onderzoek zagen we dat kinderen met meer zelfvertrouwen vaak veerkrachtiger waren. Ze hebben een sterkere sociale kring, een goede band met hun ouders of liggen goed in de klas op school.
- Middelbare scholieren leken hun identiteit en zelfvertrouwen veel meer te halen uit de sociale bevestiging van leeftijdsgenoten. De basisschoolkinderen leken zich nog veel minder bewust van het concept ‘zelfbeeld’ en waren minder actief bezig met het onderhouden hiervan. Dit zagen we bijvoorbeeld sterk terug in het gebruik van sociale media, waar oudere tieners alles wat ze posten afwegen: - past dit bij wat ik wil zijn? - en - wat vindt de rest van me als ik dit post?. Basisschool kinderen zien sociale media bijvoorbeeld veel meer als een spelletje.

Assertiviteit |

- Middelbare scholieren zijn veel meer bezig met hun plek in de groep en hebben ervaring met verschillende typen coping mechanismen en slimme strategieen om om te gaan met lastige situaties. Dit hindert vaak juist assertiviteit - het kunnen uiten van je emoties en gevoelens naar een ander.
- Basisscholieren vertonen wat ongefilterdere of assertievere reacties, omdat ze zich nog minder bewustzijn van (de consequenties van) lastige situaties en niet teveel nadenken over de sociale gevolgen van hun gedrag.
- Er lijkt een sterke relatie te zijn tussen zelfvertrouwen en assertiviteit

Voorbeelden van verschillen in ‘perceptie’

Basisscholieren		Middelbare scholieren
“Het is een sociale, speelse activiteit.”	**Omgaan met social media**	“Het is een reflectie van mijn identiteit.”
Praten met broertjes of zusjes of naar buiten gaan.	**Hulpbron bij omgang ouders**	Appen en bellen met vrienden.
Doen geen moeite als anderen ook niet meewerken, ookal leidt dit tot een slecht cijfer	**Samenwerken**	Weten dat een betere samenwerking leidt tot een beter resultaat. Als de ander niets doet, ‘ga ik harder werken’
Stappen vaker op de juf af.	**Hulpbron bij omgang met vrienden**	Zoeken hulp bij vriendenkring, of houden het voor zichzelf.
Hebben eerder de neiging dit te verstoppen voor hun ouders.	**Onvoldoende halen**	Hebben hun eigen genuanceerde technieken om het te vertellen. Bijv. ‘bewaren tot een goed moment’

5.2 Over lastige situaties met leeftijdsgenoten

Wat zeg je als je vrienden op het laatste moment afzeggen?

Hoe werk je samen als je je groepje niet leuk vindt?

Hoe maak je nieuwe vrienden als je zou blijven zitten of naar een andere school moet?

Wat doe je als je iemand hoort roddelen over jouw vriend?

Dilemma's en spanningen in contact met leeftijdsgenoten

- "Kan mijn vriend echt niet met mij spelen, of word ik nu buitengesloten?"
- Kan ik een vriend beter teleurstellen met de waarheid of tevreden houden met een leugen?
- Moet ik voor mezelf of een ander opkomen als er een grens is overschreden? Of moet ik het laten, omdat ik bang ben voor de sociale consequenties?
- Hoe moet ik mezelf openstellen voor iemand die ik niet ken? Kan dat zonder het risico te lopen afgewezen te worden?

Spanningen

Passieve acceptatie	*Ander aanspreken op gedrag*
Focus op je eigen emoties	*Op zoek naar een praktische oplossing*
Conflict mijden	*Conflict aangaan*
Tegengas geven	*Actief je best doen*

Coping mechanismen en hulpbronnen

Jezelf aanpassen aan de situatie

“Ik speel nooit meer met groepjes, ik spreek nu altijd 1-op-1 af, dan kan ik ook niet buitengesloten worden.”

Aankaarten bij iemand anders

“Toen ik iemand iets hoorde zeggen over mijn vriendin, ben ik gelijk naar de juf gegaan.”

Hetzelfde terugdoen

"Als ik word buitengesloten, dan doe ik het de volgende keer lekker terug."

Groepscontrole

“Ik heb het aan al mijn vrienden verteld, nu is iedereen juist tegen hem

Andere kinderen aanspreken op gedrag

"Ik stap er dan direct op af. Waarom zeg je dat over mij? Het is onzin."

Onverschilligheid

“Ga maar lekker door, het doet me toch niets.”

Inactie

“Ik laat het maar als hij geen zin heeft. Anders zit hij met mij, terwijl hij liever met iemand anders zou afspreken.”

5.3 Over lastige situaties thuis

Hoe vertel je aan je ouders dat je een onvoldoende hebt gehaald?

Tot wanneer mag je je ouders knuffelen voor het slapen gaan?

Met wie praat je als je ouders stom doen?

Wat zeg je als je moeder boos wordt over je rommelige kamer?

Dilemma's en spanningen bij lastige situaties thuis

- Stel ik mijn ouders teleur als ik een onvoldoende haal?
- Word ik uitgelachen door mijn vrienden, als ze weten dat ik mijn ouders nog knuffel?
- Is het mijn schuld als mijn ouders boos zijn?
- Wat zullen anderen denken over mij, als ik vertel dat mijn ouders ruzie met elkaar hebben?
- Kan ik beter een vervelend taakje nu doen of het uitstellen en eerst iets leuks doen?

Spanningen

Verzwijgen	———	*Een ander opzoeken of om hulp vragen*
Ik doe wat ik zelf fijn vind	———	*Ik doe wat ik denk dat geaccepteerd is door vrienden*
Ontvluchten/uitstellen	———	*Verantwoordelijkheid nemen*

Coping mechanismen en hulpbronnen

Lotgenoten zoeken

“Als mijn ouders stom doen, vraag ik aan mijn broertje: Wat vind jij van papa en mama?” - jongen van 12 over conflict thuis

Hetzelfde terugdoen

“Als mijn moeder het al boos gaat vragen, ga ik zelf ook feller terugdoen.” - meisje van 9 over het opruimen van haar kamer

Afreageren op een ander

“Ik reageer het altijd af op mijn zusje.”

Verzwijgen om conflict te voorkomen

“Ik zou het gewoon niet zeggen. Daar moeten ze zelf maar achter komen.” - over het halen van een onvoldoende

Openbaren

“Ze komen er toch ooit achter. Moet toch verteld worden. Dan maar beter gelijk.” - over het halen van een onvoldoende

Praten met een extern persoon

“Het is niet belangrijk dat mensen dat weten. Als het echt heftig is, ga ik naar mijn coach.”

Zwichten met tegenzin

“Dan schaam je je een beetje als je aankomt bij het feestje en al je vrienden zien het. Maar ik laat het wel toe dat ze me knuffelen buiten.”

Vluchten (in andere activiteit)

“Ik ga de hele dag spelen, zodat ik het uitstel en uiteindelijk mijn moeder gaat stofzuigen.”

5.4 Over lastige situaties met social media

Moet je een filter gebruiken voordat je iets plaatst?

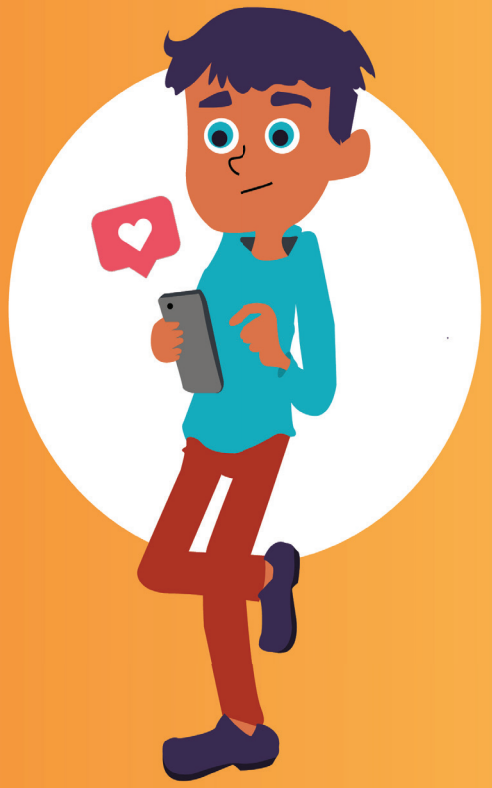

Met hoeveel likes ben je blij?

Dilemma's en spanningen bij lastige situaties op social media

- De tieners leken zich angstvallig bewust van het beeld dat zij van zichzelf schetsen op social media, en hoe je dit ook kan achtervolgen. Hoe presenteer ik mezelf? Is wat ik vroeger heb gepost nog steeds een afspiegeling van mijn huidige identiteit?
- Sociale bevestiging ontvangen is fijn, maar vinden mijn vrienden het raar als ik toegeef dat ik likes belangrijk vindt?
- Kan ik een filter gebruiken om mezelf mooier te maken als ik dat wil, terwijl mijn omgeving dat afkeurt?

Spanningen

Het is een speelse, sociale activiteit ——— *Het is een reflectie van mijn identiteit*

"Ik ben saai want ik gebruik het te weinig" ——— *"Ik ben zielig want ik vind het te belangrijk"*

Meeveren ——— *Profileren*

Coping mechanismen en hulpbronnen

Napraten / sociaal wenselijk gedrag

“Ik ben al blij met 1 like hoor.” - een meisje van 11 die 280 reacties kreeg op haar TikTok dansfilmpje

Verborgen kritiek

“Ik geef alle reacties een like, behalve die van hem.”

Strak de regie houden

“Ik verwijderde die foto, want de caption is iets wat ik nu nooit meer zou zeggen.”

Meeveren en kopiëren

“Er stonden foto’s op waarvan je nu denkt: Dat kan echt niet meer. Waar je geil de camera in kijkt, met je vinger in je mond ofzo. Dat was toen in, maar achteraf had ik spijt.”

Onverschillig doen

Meisje dat geen social media mag: “Ik heb betere dingen te doen met mijn tijd.”

5.5 Effectiviteit gespreksvorm

De gespreksvorm werkt goed in het ophalen van ervaringen

Tieners worden door de kaartset getriggerd om direct hun eerste ingevingen/ onderbuikgevoel te delen. Dit geldde voor alle leeftijden in de groep 9-14 jaar.

De kaarten werden ‘leuk’ bevonden, de stijl sprak tot de verbeelding. Dit leek hier sterk in mee te spelen.

De kaarten roepen op om te praten over eigen ervaringen of anekdotes die je van een ander hebt gehoord, waardoor je goed inzicht krijgt in hoe kinderen zelf omgaan met lastige stiuaties.

De kaartset maakt lastige thema’s bespreekbaar, die niet vaak besproken worden

Thema’s die nu weinig expliciet besproken worden op school en tussen vrienden, komen in de gesprekken bovengemiddeld vaak aan bod, zoals hoe je omgaat met sociaal en asociaal gedrag op school, zoals pesten, roddelen en groepscontrole.

In evaluatieve gesprekken met docenten bleek dat ook zij dit soort thema’s zelden aansnijden in de klas, en de toegevoegde waarde van deze gespreksvorm dan ook hoog vinden.

"Ik denk er normaal niet echt over na dit soort gesprekken te voeren met de klas." – docent

6. Kansen voor het aanjagen van Alledaagse Veerkracht

In een analyse sessie met het NCJ hebben we gebrainstormd over welke stakeholders via school en thuis impact hebben op de alledaagse veerkracht van tieners. Het leverde onderstaande stakeholdermap op.

Op school

Thuis

10 -14 scholen
Interessant vanwege de verschuiving van transitie naar een later moment.

Samenwerkings-verbanden
Zorg-coordinatoren zitten in deze verbanden.

NCJ
Insteek op 'gezonde omgang' met elkaar. Het moet geframed worden op het collectief, niet het individuele kind.

Sportverenigingen
Belangrijke stakeholder voor veerkracht buiten school.

Gemeente, domein jeugd.
Band tussen gemeente en school is een directe ingang naar de scholen.

Moeten preventief te werk gaan.

Gemeenten hebben een kinderraad, wat als je dat omdraait?

Leraren en JGZ moeten samen optrekken in begeleiding.

Leraar
Bewustwording van hun rol. "Ik weet niet alles." Voer het gesprek over veerkracht, pak je verantwoordelijkheid.

Jeugd-verpleegkundige ambassadeurs
Inzetten om het gesprek te voeren over 'kleine' tegenslagen.

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
Wil dat iedereen goed onderwijs volgt en zich voorbereidt op zelfstandigheid en verantwoordelijkheid.

Kinderrechten.nu
Gaan in gesprek met kinderen over hun thuissituatie.

Agora vereniging
Kleinschalig op veerkracht ingaan. Geschikte schoolcultuur voor deze aandacht.

Lectoraat goede onderwijs-praktijk

Gezamenlijk initiatief opstarten?

JGZ
Preventieve gezondheidszorg voor kinderen en jongeren.

Maatschappelijk werk

Kansen voor vervolg

1) Doorontwikkeling gespreksvorm naar lestool & webinars

De kaartenset wordt doorontwikkeld met een scherpe lesinstructie, hulpvragen en tips voor uitvoer in de klas aan de docent. We besteden aandacht aan het proces rondom de inzet van de tool, om te zorgen dat het niet blijft bij 1 goed gesprek, maar een blijvende impact heeft.

Daarnaast worden er webinars ontwikkeld voor jeugdverpleegkundigen en leraren. We nodigen ze als duo uit naar webinar. Zo zien ze dat ze niet de enige zijn die zich hiermee bezig houden.

Aandacht voor emotionele steun en veiligheid

De reacties die opkomen door de kaarten zijn vaak ongefilterd en puur. De aanwezigheid van een facilitator is dan ook belangrijk om te zorgen dat alle kinderen zich op hun gemak voelen bij wat er gedeeld wordt in de groep. Hier besteden we bij de doorontwikkeling van de gespreksvorm aandacht aan.

Hou de kinderen betrokken

Begeleiding van de juf bleek bij basisschoolleerlingen essentieel. We geven tips en trics mee hoe de aandacht van de kinderen goed bij de gespreksvorm te houden met praktische adviezen voor de leraar.

“Fijn om te horen hoe anderen hier mee omgaan.” - middelbare scholier

Het maakt uit met wie je praat

Praten met vrienden onderling werkte veerkracht verhogend, bleek tijdens gesprekken. Onbekenden of vage kennissen leren elkaar juist kennen en krijgen begrip voor elkaars perspectief door dit spel, maar dat vraagt om assertiviteit. We geven tips mee om slimme groepen samen te stellen met afwachtendere en mondige leerlingen door elkaar. Daarnaast lijkt het belangrijk dit type gesprek in de klas te normaliseren. De mentor zou de aangewezen persoon zijn - met name verantwoordelijk voor de ontwikkeling van de scholier in plaats van de inhoudelijke thema’s. We stellen voor de gespreksvorm door te ontwikkelen tot een duidelijke lesinstructie met een jeugdverpleegkundige op standby - waar extra ondersteuning nodig is.

2) 3-5 experimenteerscholen voor veerkracht

In samenwerking met een hogeschool of universiteit werken we met de ondersteuning van een subsidie (aanvraag nog te doen) aan een experimenteeromgeving voor veerkracht interventies voor kinderen van 9-14 jaar. We selecteren 3-5 scholen waar verschillende interventies worden aangeboden die als doel hebben de alledaagse veerkracht van kinderen te verhogen. Door onderzoek onder het schoolbestuur, de leerlingen, leraren en ouders brengen we in kaart hoe en of dit veerkracht verhogend werkt.

Interessant is om onder deze 3-5 scholen een diversiteit aan onderwijsvormen te scharen. De 10-14 scholen, maar ook pedagogisch toegespitst onderwijs zoals Agora, zetten we naast regulier onderwijs. We halen de succesverhalen op en vragen waarom het werkt. Zo krijgen we inzicht in welke context (kenmerken van scholen) en welke interventies in gezamenlijkheid goed werken.

Het NCJ draagt in dit project zorg voor het vinden van de juiste experts en partners, en komt met een advies voor de in te zetten interventies.

Ideate maakt een plan voor de experimenteeromgeving en orkestreert het samenwerkingsproces met de scholen.

De wetenschappelijke partner draagt zorg voor het wetenschappelijk onderzoek rondom alledaagse veerkracht. Te denken is aan een samenwerking met Ingrid Paalman van het VIAA, die al bezig is met meerdere aanvragen en onderzoeken rond dit thema.

Lessen uit dit experiment worden breed gedeeld met scholenkoepels, partners uit het NCJ netwerk en binnen de wetenschap.

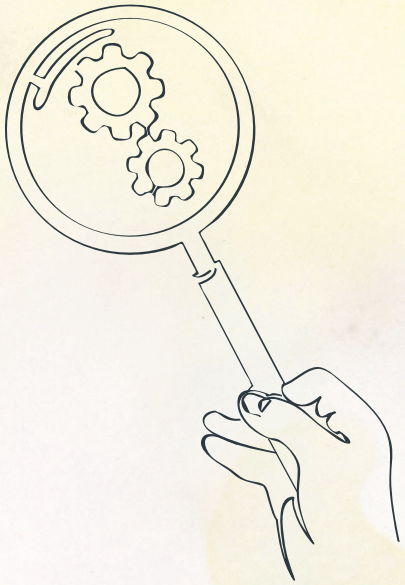

3) De veerkracht experience

We maken de huidige gespreksvorm tot een uitgebreider lespakket, waarbij een aangeboden evenement wordt gecombineerd met structurele gespreksvormen in de klas.

De experience start met een event - een soort rondreizend circus. Op school organiseren we een interactief gesprek over veerkracht in een gespreksarena, op basis van theater en de huidige veerkrachtvragen. De leerlingen vormen de eerste rij, daarachter leraren en professionals. Daarnaast leveren we een uitgebreid lespakket aan met verschillende gesprekskaarten om periodiek in de klas aandacht te besteden aan alledaagse veerkracht.

Het doel van de veerkracht experience is om de docenten en het schoolbestuur bewust te maken van de behoeften en belemmeringen die leerlingen op hun school ervaren rond veerkracht en gesprekken over veerkracht structureel onderdeel te maken van de cultuur op school.

NCJ en Ideate helpen bij de inhoudelijke doorontwikkelen van het lespakket, maar dragen de uitvoering van het startevent en de distributie van het lespakket van de veerkracht experience over aan een partner.